

[Rimstad.]

ret sig, om ikke enig, så dog tilfreds efter at have set udsendelsen. Begge dele turde være i strid med sandheden. Man kan naturligvis lægge mange betydninger i ordet stueren, men den betydning af ordet, der her er tale om, gik den højtærede kulturminister i sit svar på mit spørgsmål i hvert tilfælde ikke ind for. Og hvad den amerikanske ambassadørs citerede udtalelse angår, så har jeg sort på hvidt for, at citatet er urigtigt.

Men dette er altså et eksempel fra subjektivitetens overdrev, den subjektivitet, man bør advare imod, styret som den ofte er af skjulte kræfter, og ødelæggende som den er for det beskedne lod, vi kan lægge i vægtskålen til fordel for fredens sag.

Det fremgår af den højtærede udenrigsministers redegørelse, at han ikke for øjeblikket anser et dansk fredsiniciativ eller et nordisk fredsiniciativ for muligt. Det kan man beklage ud fra det, jeg her har sagt; men vi må have lov til ud fra det, udenrigsministeren i dag har sagt, at stole på, at regeringen vil benytte den første lejlighed, som den anser for formålstjenlig, til at søge et initiativ gennemført.

Niels Westerby: Jeg tror, man tør sige, at Vietnamdebatten her i landet er præget af en underlig dobbelthed, for man kan vel ikke nægte, at ude omkring går bølgerne højt, de går endog meget højt. Man svinger sig op til at tale om kommunistisk magtovertagelse og et ekspansionistisk Kina på den ene side, og man svinger sig op til de højeste og stærkeste og de mest følelsesbestemte fordømmelser af amerikanerne og Saigonregeringen på den anden side. Men netop når det ligger sådan med debatten ude i befolkningen, må det vække til eftertanke, at herinde i det høje ting spænder det hele betydelig mere fredeligt af.

Jeg mener at have lagt mærke til, at repræsentanter for socialistisk folkeparti — og man kan vel også til dels sige hr. Frode Jakobsen — ude i befolkningen har gjort sig til talsmænd for et meget stærkt synspunkt imod USAs politik i Vietnam. Men jeg må på den anden side sige, at det er jo spændt meget fredeligt af her i dag. Udenrigsministeren er kommet med en redegørelse, hvor han går ind for at arbejde for

forhandlinger på Genèveaftalernes grund, og han har klart givet udtryk for sin enighed i U Thants trepunktsprogram, og så oplever man, at de, der ude i landet er med til at piske stemningen og bølgerne op, står op og takker udenrigsministeren for redegørelsen. Vi kan altså opleve herinde i det høje ting, at der er så godt som enighed om de muligheder, vi har fra dansk side i Vietnamkonflikten.

Jeg har personlig med interesse læst hr. Frode Jakobsens særdeles læseværdige kronikker i Politiken, og når jeg sammenligner de kronikker med hr. Frode Jakobsens indlæg her i dag, må jeg sige, der var en meget betydelig forskel. Jeg mener, at indlægget her i dag var betydelig mere besindigt og afrundet og afbalanceret end det, som det ærede medlem gav udtryk for i sine kronikker i Politiken. Men det skal det ærede medlem ikke høre ilde for, jeg vil tværtimod komplimentere hr. Frode Jakobsen for det, ja, jeg vil oven i købet sige, at vi må absolut værne om retten til at blive klogere; den må også stå til rådighed for hr. Frode Jakobsen.

Det er klart, at udgangspunktet må opføre i Danmark. 25 års krig i det gamle franske Indokina med blodsudgydelser og ødelæggelse af landet må stemme os til virkelig alvorlig eftertanke og også give anledning til følelser. Hvis det ikke var tilfældet, ville vi være et ringe folk. Men vi skal passe på, at vi griber dette rigtigt an, at vi gør, hvad vi kan for at skabe fred i Vietnam og derigennem skabe mere fredelige forhold i verden.

På den ene side står USA og en svag Saigonregering, på den anden side står Vietcong og Nordvietnam under Ho Chi Minh, politisk bakket op og også til dels støttet materielt af det kommunistiske Kina. Der er ingen tvivl om, at det ligger meget hårdt i Vietnam, og det vil det komme til at gøre i lang tid, desværre. Kineserne og Nordvietnam opfatter krigen i Vietnam som en revolutionær krig, de tror på deres sag, de mener at have moralen på deres side, og de er selv overbevist om, at de vil vinde i det lange løb. På den anden side står USA og regeringen i Saigon, og dér må man jo vide, at USA aldrig nogen sinde har tabt en krig; USA tror på sin moralske ret, og USA tror på, at også dets magt er betydelig, og at der